

عنوان مقاله:

مطالعه رابطه بین مشارکت اجتماعی و تاب آوری اجتماعی زنان (مطالعه موردی: زنان ساکن در شهرک سعدی شهر شیراز)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات اجتماعی و تربیتی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

منصور طبیعی - استادیار بخش جامعه شناسی دانشگاه شیراز

سمیرا مردانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات زنان دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

اهداف: مشارکت اجتماعی و تاب آوری اجتماعی زنان دو مولفه مهم اجتماعی هستند که هدف از انجام این پژوهش مطالعه رابطه بین مشارکت اجتماعی و تاب آوری اجتماعی زنان، مطالعه موردی: زنان ساکن در شهرک سعدی شهر شیراز بود. مواد و روش ها: این پژوهش کمی و به روش پیمایشی 379 نفر از زنان ساکن در 6 محله شهرک سعدی شیراز را با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای متناسب با حجم، در زمستان 1398 مورد مطالعه قرار داد. ابزار جمع آوری داده ها، پرسشنامه استاندارد تاب آوری کونور و دیویدسون و پرسشنامه مشارکت اجتماعی محقق ساخته بود که تجزیه و تحلیل داده ها نیز با استفاده از تحلیل رگرسیون و آزمون همبستگی پیرسون در قالب نرم افزار spss انجام شد. یافته ها: مشارکت محلی زنان سعدی پایین (48 / 80)، ارتباطات اجتماعی متوسط (13 / 69)، مشارکت فرهنگی پایین (82 / 72)، مشارکت اقتصادی پایین (17 / 84)، مشارکت اجتماعی پایین (53 / 81) و تاب آوری اجتماعی بالا (63 / 59) بود. نتیجه گیری: از بین فرضیه های تحقیق 6 مورد تایید شد به این معنا که رابطه معناداری بین سن، مشارکت محلی، ارتباطات اجتماعی، مشارکت فرهنگی، مشارکت اقتصادی و مشارکت اجتماعی با تاب آوری اجتماعی زنان مورد مطالعه بود و بین مشارکت اجتماعی و تاب آوری اجتماعی زنان رابطه معنادار با شدت همبستگی در حد متوسط وجود داشت.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، تاب آوری اجتماعی زنان، توانمندسازی، مشارکت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181153>

